

«Χριστούς» μας κάνει το Άγιο Πνεύμα.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Η Εκκλησία, που είναι το σώμα του Χριστού, υπάρχει και ζει ως Εκκλησία, όταν λειτουργεί και ενεργεί μέσα σ' αυτήν το Άγιο Πνεύμα. Η Εκκλησία υπήρχε ανέκαθεν στον νου του Θεού, αλλά γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας είναι η ημέρα της Πεντηκοστής. Είναι η ημέρα που ήρθε στους ανθρώπους το Άγιο Πνεύμα, το οποίο βέβαια το απέστειλε ο Υιός.

Ο Υιός ήρθε προηγουμένως, έγινε άνθρωπος, πέθανε για τους ανθρώπους και τους πρόσφερε τη λύτρωση, δηλαδή λύτρωσε τον άνθρωπο από την αμαρτία. Όμως, παρακαλώ να προσέξουμε αυτό, ότι όλα αυτά που έκανε ο Χριστός είναι έτοιμα, αλλά πρέπει να γίνουν μια πραγματικότητα στον κάθε άνθρωπο. Και αυτό το έργο το κάνει το Άγιο Πνεύμα.

Ο Χριστός ήρθε και έγινε άνθρωπος, κυοφορήθηκε μέσα στην κοιλιά της Παναγίας, αλλά όμως το Άγιο Πνεύμα είναι που συνετέλεσε, ώστε να αρχίσει να κυοφορείται ο Χριστός μέσα στην κοιλιά της Παναγίας ως άνθρωπος. «Εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου». Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που έκανε αυτή την εργασία.

Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που μας δίνει την πίστη, που αξιοποιεί την πίστη. Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που μας ενώνει με τον Χριστό, που μορφώνει μέσα μας τον Χριστό. Το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο το οποίο κάνει όλη αυτή την εργασία, και παύει κανείς να ζει ως παλαιός άνθρωπος και ζει ως νέος και ελευθερώνεται από την αμαρτία.

Το Άγιο Πνεύμα. Γι' αυτό ως την ημέρα της Πεντηκοστής οι απόστολοι, καίτοι ήταν μαζί με τον Χριστό, δεν ήταν τίποτε. Ήταν με τα ελαττώματά τους, τις αδυναμίες τους, τα κουσούρια τους, με εντελώς διαφορετική νοοτροπία· συνηθισμένοι άνθρωποι. Και από την Πεντηκοστή και πέρα γίνονται εντελώς άλλοι άνθρωποι.

Δεν είναι πλέον οι άνθρωποι της πτώσεως, της αμαρτίας, δεν είναι παλαιοί άνθρωποι, που έχουν δηλαδή μέσα τους τον παλαιό άνθρωπο, αλλά είναι εν Χριστώ άνθρωποι, διότι ήρθε το Πνεύμα το Άγιο και μένει μέσα τους και τους αναγεννά και τους κάνει Χριστούς.

Όπως το Άγιο Πνεύμα έκανε την Παναγία να έχει μέσα της τον Χριστό, έτσι το ίδιο Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο το οποίο μορφώνει μέσα στις ψυχές των αποστόλων τον Χριστό, είναι εκείνο που κάνει τους αποστόλους να είναι στόματα Χριστού και να κηρύττουν τον Χριστό και να ζουν όπως ο Χριστός και να είναι επίσης αποφασισμένοι να μαρτυρήσουν, όπως μαρτύρησε ο Χριστός. Και έπειτα κοντά στους αποστόλους είναι και οι μάρτυρες και πολλοί άλλοι αποφασισμένοι να μη φοβηθούν, αλλά να ζήσουν όπως ο Χριστός.

Όλα λοιπόν αρχίζουν την ημέρα της Πεντηκοστής. Όλα γίνονται πραγματικότητα από την ημέρα της Πεντηκοστής. Ο Χριστός έκανε ό,τι έκανε ως εκείνη την ώρα, αλλά την εργασία αυτή – δηλαδή να πεθάνουν όντως οι άνθρωποι ως προς τον παλαιό άνθρωπο, να ζήσουν εν Χριστώ, να ενωθούν, να μπολιασθούν με τον Χριστό και να είναι ο καθένας Χριστός – αυτή την εργασία την κάνει το Πνεύμα το Άγιο, φυσικά σ' εκείνον που θέλει.

Δεν την κάνει το Πνεύμα το Άγιο απλώς διότι το ίδιο το επιθυμεί· πρέπει να συγκατατεθεί και ο άνθρωπος και να δώσει τη συγκατάθεσή του όχι απλώς ως επιθυμία, αλλά όπως έκαναν οι μαθητές, που δέχθηκαν να ακολουθήσουν τον Χριστό. Αλλά αυτό δεν έγινε σε λίγες ώρες ούτε σε μερικές ημέρες. Έμειναν κοντά στον Χριστό, τον ακολούθησαν, τους μάλωσε ο Χριστός, τους ξαναπαρατήρησε, τους ξαναήλεγξε, και εκείνοι μένουν. Και αυτό ήταν.

Τελικά καίτοι έπεσε ο Πέτρος – και έπεσε φοβερά – μετανόησε. (Και η πτώση του ήταν τέτοια που θα μπορούσε να τον είχε πιάσει το πείσμα ή να πει, όπως ακούω καμιά φορά από μερικούς να λένε: «Γιατί ο Θεός δεν με πρόλαβε;» Δεν είπε τέτοια ο Πέτρος. Αυτά είναι δαιμονικά. Η σωστή κατάσταση είναι αυτή: αμέσως κανείς μετανοεί μέσα του, κλαίει και δεν τα βάζει με τον Θεό, αλλά με τον εαυτό του. Αυτή είναι η αληθινή μετάνοια.)

Μετανόησε ο Πέτρος και μετά την τελευταία αυτή πτώση – μαζί με όλα τα άλλα που πέρασε – έγινε αυτός που έπρεπε να γίνει. Είπαμε και άλλη φορά ότι ούτε λίγο ούτε πολύ συνειδητοποίησε και αυτός και όλοι οι απόστολοι με τα παθήματά τους και με την όλη κατάσταση που είχαν μέσα τους ότι είναι ένα τίποτε. Το πίστεψαν αυτό, αλλά έμειναν στον Χριστό· δεν έφυγαν.

Έηρθε το Πνεύμα το Άγιο την ημέρα της Πεντηκοστής, οπότε γεννιέται και αρχίζει να ζει η Εκκλησία. Οι απόστολοι και όσοι είναι εκεί στο υπερώο είναι η Εκκλησία, είναι τα πρώτα μέλη της Εκκλησίας. Καθώς κάτι ακούσθηκε, συγκεντρώθηκαν πολλοί, και κηρύττει ο απόστολος Πέτρος εν Πνεύματι Αγίω, και λαμβάνουν μια κάποια γεύση της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος, και πιστεύουν εκείνη την ημέρα τρεις χιλιάδες. Προστίθενται τις επόμενες ημέρες άλλες δυο χιλιάδες, και σιγά-σιγά γίνονται όλο και περισσότερα τα μέλη της Εκκλησίας, και μεγαλώνει η Εκκλησία.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), “...ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον...”, Β’ έκδ., Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2016, σελ. 279.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>